

บทที่ 1

บทนำ

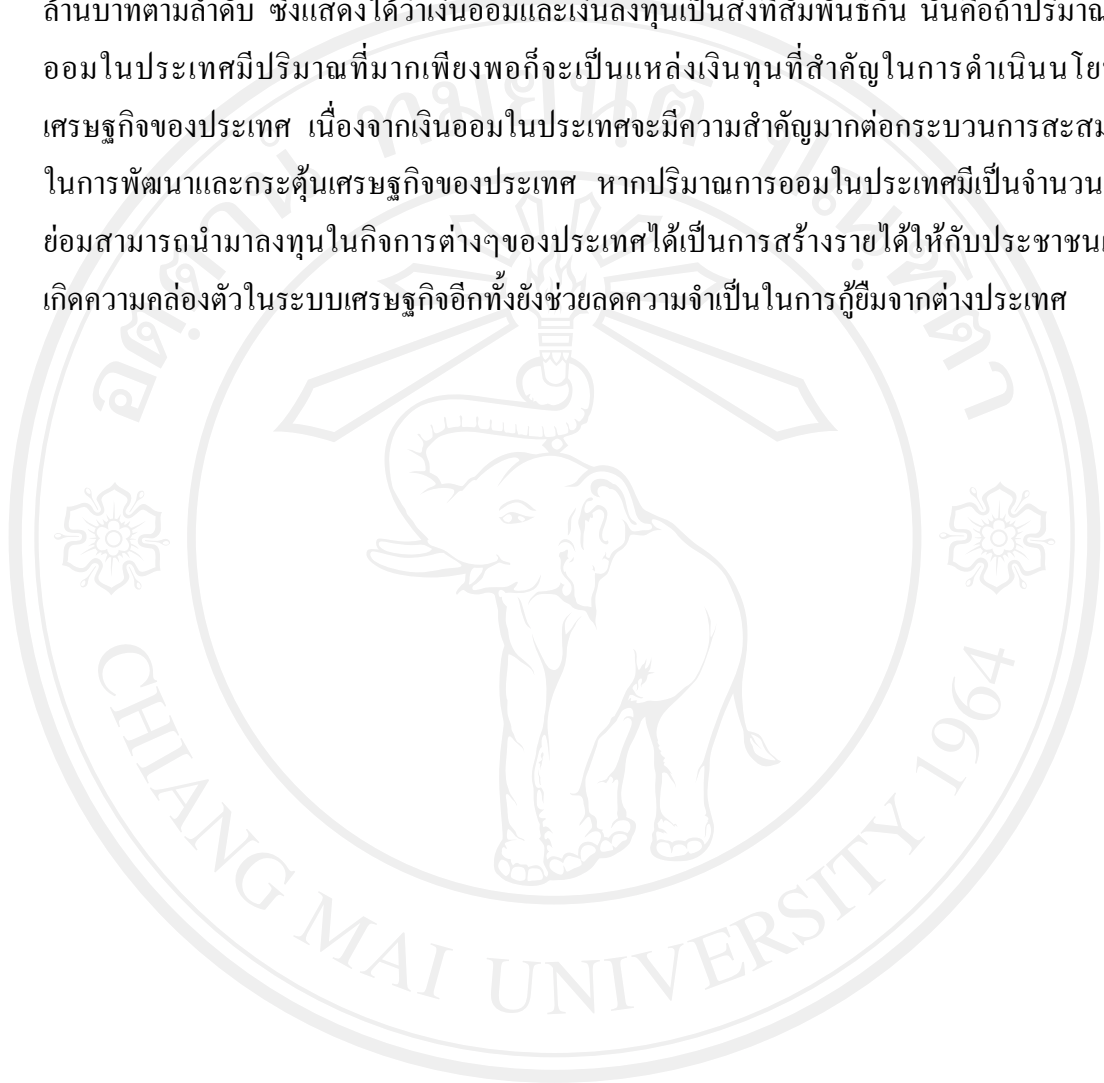
1.1 หลักการและเหตุผล

การออม หมายถึง ส่วนของรายได้ที่เหลือหลังจากหักค่าใช้จ่ายออกไปแล้วในช่วงเวลาหนึ่ง (saving = income - expen) โดยการออมสามารถแบ่งออกเป็นหลายรูปแบบเช่น การออมในรูปแบบหลักทรัพย์เช่น ตราสารทุน ตราสารหนี้และตราสารอนุพันธ์ การออมในรูปแบบสินทรัพย์เช่น ที่ดิน อสังหาริมทรัพย์ ทองคำและสิ่งของมีค่าต่างๆ การออมในรูปแบบของสวัสดิการเช่น ประกันชีวิต กองทุนรวม ประกันสังคม สหกรณ์ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

อย่างไรก็ตามรูปแบบการออมที่ได้รับความนิยมและมีสัดส่วนมากที่สุดคือการออมในรูปแบบของเงินสด โดยเงินส่วนนี้ถูกเรียกว่าเงินออม เงินออมส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปของเงินฝากกับสถาบันการเงินหรือบริษัทเงินทุน โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทนขณะที่เงินทุนที่ได้จากการออมถือเป็นเงินทุนส่วนหนึ่งที่หน่วยเศรษฐกิจเช่น ภาครัฐบาลและภาคเอกชนสามารถนำไปใช้เพื่อการสนับสนุนการลงทุนพัฒนาและสร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับประเทศ การลงทุนจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศและมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เพื่อที่จะก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศที่พัฒนา อีกทั้งยังต้องมีการส่งเสริม และกระตุ้นการพัฒนาการลงทุน เพราะแหล่งเงินทุนที่สำคัญของประเทศก็คือ เงินออมภายในประเทศซึ่งประกอบไปด้วย เงินออมภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจเอกชน ภาครัฐบาล ภาครัฐวิสาหกิจและภาคสถาบันการเงิน

ข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ.2547-2551 จากตารางที่ 1.1 และตารางที่ 1.2 ซึ่งแสดงได้ว่าเงินออมและเงินลงทุนเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กัน นั่นคือ ถ้าเงินออมรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นปริมาณเงินลงทุนรวมก็จะเพิ่มขึ้นตามเช่นกันแต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับสถานะเศรษฐกิจในขณะนั้น ข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ.2547-2551 (ดังแสดงในตารางที่ 1.1) ซึ่งบ่งชี้ว่าการออมของประเทศไทยรวมทุกภาคเศรษฐกิจการออมของทั้งประเทศมีแนวโน้มปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกปี ดังจะเห็นได้จากปี พ.ศ. 2547-2550 มีปริมาณเงินออม 1,852,569 ล้านบาท 1,965,732 ล้านบาท 2,355,907 ล้านบาทและ 2,758,689 ล้านบาท ตามลำดับและลดลงในปี 2551 คือ 2,750,757 ล้านบาท ในมุมมองของภาคการลงทุนทั้งประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2551 (ตารางที่ 1.2) ก็บ่งชี้ว่าการลงทุนของประเทศไทยรวม

ทุกภาคเศรษฐกิจการลงทุนของทั้งประเทศก็มีแนวโน้มปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกปีเช่นกันคือ 1,738,590 ล้านบาท 2,230,167 ล้านบาท 2,219,906 ล้านบาท 2,254,052 ล้านบาท และ 2,620,356 ล้านบาทตามลำดับ ซึ่งแสดงได้ว่าเงินออมและเงินลงทุนเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กัน นั่นคือถ้าปริมาณเงินออมในประเทศมีปริมาณที่มากเพียงพอก็จะเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากเงินออมในประเทศจะมีความสำคัญมากต่อกระบวนการสะสมทุนในการพัฒนาและกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ หากปริมาณการออมในประเทศมีเป็นจำนวนมากย่อมสามารถนำมาลงทุนในกิจการต่างๆของประเทศได้เป็นการสร้างรายได้ให้กับประชาชนและเกิดความคล่องตัวในระบบเศรษฐกิจอีกทั้งยังช่วยลดความจำเป็นในการกู้ยืมจากต่างประเทศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 1.1 เงินออมในประเทศ

(หน่วย : ล้านบาท)

เงินออมในประเทศ	2547	2548	2549	2550	2551
เงินออมรายภาค					
ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	776,294	1,088,846	1,279,683	1,432,186	1,460,961
ภาคสถาบันการเงิน	347,235	90,915	85,873	168,068	194,301
ภาครัฐบาล	409,509	457,232	568,337	486,395	419,694
ภาคครัวเรือน	319,531	328,739	422,014	672,040	675,801
เงินออมรวม	1,852,569	1,965,732	2,355,907	2,758,689	2,750,757
สัดส่วนเงินออมต่อ GDP (ร้อยละ)					
ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	12.0	15.4	16.3	16.8	16.1
ภาคสถาบันการเงิน	5.4	1.3	1.1	2.0	2.1
ภาครัฐบาล	6.3	6.4	7.2	5.7	4.6
ภาคครัวเรือน	4.9	4.6	5.4	7.9	7.4
สัดส่วนเงินออมรวมต่อ GDP	28.5	27.7	30.0	32.3	30.3
อัตราการขยายตัวเงินออม (ร้อยละ)					
ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	(13.4)	40.3	17.5	11.9	2.0
ภาคสถาบันการเงิน	122.9	(73.8)	(5.5)	95.7	15.6
ภาครัฐบาล	5.1	11.7	24.3	(14.4)	(13.7)
ภาคครัวเรือน	27.8	2.9	28.4	59.2	0.6
อัตราการขยายตัวของเงินออมรวม	9.5	6.1	19.8	17.1	(0.3)

ที่มา : บัญชีเศรษฐกิจเงินทุนของประเทศไทย พ.ศ. 2547-2551

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุ 1. เงินออมรวมค่าเสื่อมราคา และ Gross Saving ก่อนรวมค่าความคลาดเคลื่อนทางสถิติ

2. ภาคครัวเรือนรวมสถาบันที่ไม่แสวงหากำไรที่ให้บริการครัวเรือน

ตารางที่ 1.2 เงินลงทุนในประเทศ

(หน่วย : ล้านบาท)

การลงทุนในประเทศ	2547	2548	2549	2550	2551
การลงทุนรายภาค					
ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	1,344,111	1,790,388	1,780,121	1,795,067	2,134,522
ภาคสถาบันการเงิน	44,839	47,862	4,852	2,269	7,660
ภาครัฐบาล	218,700	250,988	275,977	324,434	336,241
ภาคครัวเรือน	130,940	140,929	158,956	136,820	141,933
การลงทุนรวม	1,738,590	2,230,167	2,219,906	2,254,052	2,620,356
สัดส่วนการลงทุนต่อ GDP (ร้อยละ)					
ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	20.7	25.2	22.7	21.0	23.5
ภาคสถาบันการเงิน	0.7	0.7	0.1	(0.0)	0.1
ภาครัฐบาล	3.4	3.5	3.5	3.8	3.7
ภาคครัวเรือน	2.0	2.0	2.0	1.6	1.6
สัดส่วนการลงทุนรวมต่อ GDP	26.8	31.4	28.3	26.4	28.9
อัตราการขยายตัวการลงทุน (ร้อยละ)					
ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	16.3	33.2	(0.6)	0.8	18.9
ภาคสถาบันการเงิน	244.5	6.7	(89.9)	(146.8)	437.6
ภาครัฐบาล	8.9	14.8	10	17.6	3.6
ภาคครัวเรือน	21.7	7.6	12.8	(13.9)	3.7
อัตราการขยายตัวของการลงทุนรวม	17.7	28.3	(0.5)	1.5	16.3

ที่มา : บัญชีเศรษฐกิจเงินทุนของประเทศไทย พ.ศ. 2547-2551

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุ 1. การลงทุน (Gross Capital Formation) เป็นราคาประจำปี

2. ภาคครัวเรือนรวมสถาบันที่ไม่แสวงหากำไรที่ให้บริการครัวเรือน

สำหรับจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งถือว่าเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและการเงินเป็นอันดับต้นๆของประเทศและเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการเงินที่สำคัญในเขตภาคเหนือ นั้น ปริมาณเงินออมในเชียงใหม่จึงนับว่ามีความสำคัญต่อปริมาณเงินออมของประเทศอยู่ไม่น้อย ดังจะเห็นได้จากปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ของแต่ละจังหวัด ปริมาณเงินฝากในจังหวัดเชียงใหม่จะมีมากที่สุดเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นในภาคเหนือตอนบน โดยข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ.2548-2552 จากตารางที่ 1.3 มีปริมาณเงินฝากที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยในปี 2548 มีเงินฝากเท่ากับ 94,808 ล้านบาท และเพิ่มเป็น 116,937 ล้านบาท ในปี 2552

ตารางที่ 1.3 ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารพาณิชย์ในภาคเหนือตอนบน

(หน่วย : ล้านบาท)

ภาคเหนือตอนบน	2548	2549	2550	2551	2552
เชียงใหม่	94,808	103,257	105,376	114,230	116,937
ลำพูน	9,585	9,922	10,346	11,474	11,807
เชียงราย	28,210	30,035	31,500	34,980	38,409
ลำปาง	20,491	21,421	21,743	23,509	24,647
ตาก	11,490	11,525	12,255	13,625	15,094
น่าน	4,578	4,975	5,003	5,293	5,874
แพร่	8,028	8,515	8,820	9,607	10,315
พะเยา	7,852	7,918	8,667	9,188	10,168
แม่ฮ่องสอน	2,624	2,586	2,836	3,101	3,580
รวม	187,666	200,154	206,546	225,007	236,831

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ซึ่งปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์นั้นอาจเป็นแค่ส่วนหนึ่งของการออม แต่ในความเป็นจริงยังมีกรออมในรูปแบบอื่นๆ ที่ผู้ออมสามารถเลือกรูปแบบการออมได้อีกหลายประเภท ตามความต้องการในการจัดการเงินออมของตนเอง เช่นเลือกรูปแบบการออม จากผลตอบแทน ภาษีและสิทธิประโยชน์ทางภาษี ดังตารางที่ 1.4

ตารางที่ 1.4 รูปแบบการออม

รูปแบบ	ผลตอบแทน	ภาษี	สิทธิประโยชน์ทางภาษี
ฝากออมทรัพย์	ดอกเบี้ย	ดอกเบี้ยเกิน 20,000 บาท เสียภาษี 15%ของดอกเบี้ย	-
ฝากประจำ	ดอกเบี้ย	15%ของดอกเบี้ย	-
สลากออมสิน/ ธกส.	ดอกเบี้ย / รางวัล	ยกเว้นภาษี	-
ประกันชีวิต	ปันผล/เงินชดเชยตาม ทุนประกัน	-	เบี้ยประกันไม่เกิน 100,000 บาท ลดหย่อนภาษีได้
สหกรณ์ออม ทรัพย์	ดอกเบี้ย / เงินปันผล	-	-
กบข.	ส่วนต่างราคา	-	ลดหย่อนได้เต็มจำนวนไม่เกิน 500,000บาท
กองทุนสำรอง เลี้ยงชีพ	ส่วนต่างราคา	ยกเว้นภาษี	รายการลดหย่อนไม่เกิน 10,000 บาท หักรายได้พึงประเมินส่วนที่เกิน 10,000 บาท
กองทุนรวม	ปันผล/ดอกเบี้ย/ส่วน ต่างราคา	ยกเว้นภาษี	-
LTF/RMF	ปันผล/ส่วนต่างราคา	ยกเว้นภาษี	ลดหย่อนได้เต็มจำนวน แต่ไม่เกิน 500,000 บาท
อสังหาริมทรัพย์	ส่วนต่างราคา	3.3% ของรายรับก่อนหัก รายจ่าย	-
หุ้น	เงินปันผล / ส่วนต่าง ราคา	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 10%, ไม่ เสียภาษี	-
พันธบัตรออม ทรัพย์	ดอกเบี้ย	15 %ของดอกเบี้ย	-
ทองคำ	ส่วนต่างราคา	-	-

ที่มา : สำนักนโยบายการออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ซึ่งรูปแบบของการออมเงินแต่ละประเภท จะทำให้ทราบได้ว่าทั้งการออมเงินแต่ละประเภทมีข้อได้เปรียบที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของผลตอบแทน อัตราภาษีที่ต้องชำระ และสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับจากการออมเงินและลงทุนทางการเงิน รวมถึงการออมเงินเพื่อเพิ่มมูลค่าเงินออมของตนเอง ดังนั้นข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในการออมในรูปแบบต่างๆจะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ที่มีเงินออมสามารถจัดการการ ออมของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อตนเองได้

พนักงานสถาบันการเงินเป็นกลุ่มอาชีพหนึ่งที่มีข้อมูลข่าวสาร มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการออมในรูปแบบต่างๆ และเป็นผู้ที่อยู่ในแวดวงทางการเงิน มีโอกาสติดตามข่าวสารข้อมูลด้านการออมอย่างต่อเนื่องและยังเป็นคนกลางในการสื่อสารข้อมูลทางการเงินระหว่างสถาบันการเงินกับประชาชนทั่วไป เพราะฉะนั้นกลุ่มบุคคลเหล่านี้ย่อมจะมีการจัดการเงินออมของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังสามารถนำมาเป็นแนวทางให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่มีการออมเงินอยู่แล้ว หรือผู้ที่ยังไม่ให้ความสำคัญของการออม ได้นำไปศึกษา เพื่อให้มีทางเลือกในรูปแบบการออมต่างๆและเริ่มจัดการออมเงินได้อย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเกิดประโยชน์ตรงกับความต้องการของตนเองได้มากที่สุด หรือเพื่อให้ภาครัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้มีนโยบายส่งเสริมการออมได้ตรงเป้าหมายต่อไป

ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงได้ให้ความสนใจทำการศึกษารูปแบบรวมทั้งแบบแผนการออมของกลุ่มผู้ประกอบการในสถาบันการเงินและเป็นผู้ที่อยู่ในแวดวงทางการเงิน ซึ่งได้แก่ พนักงานธนาคาร พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ โดยมีทั้งสถาบันการเงินทั้งของภาครัฐ และเอกชนที่ขยายสาขาอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ทั่วไปคือศึกษาแบบแผนการออมของกลุ่มพนักงานสถาบันการเงินในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และมีวัตถุประสงค์เฉพาะคือ

1. เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของพนักงานสถาบันการเงินในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาประเภทการออมของกลุ่มพนักงานสถาบันการเงิน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาแบบแผนการออมของกลุ่มพนักงานสถาบันการเงิน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อศึกษาระดับการออมและความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม (marginal propensity to save : MPS) ของพนักงานสถาบันการเงิน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ประชาชนทั่วไปหรือผู้ที่สนใจการออม สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการออม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง
2. สถาบันการเงินสามารถนำผลการศึกษา มาเป็นแนวทางเพื่อนำไปใช้ในการนำเสนอรูปแบบการออมได้อย่างเหมาะสมตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น
3. ธนาคารแห่งประเทศไทย สามารถนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายส่งเสริมการออมแก่สถาบันการเงินในสังกัด
4. บริษัทเอกชนหรือองค์กรต่างๆของรัฐ สามารถนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายส่งเสริมการออมให้แก่พนักงานในสังกัด

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาแบบแผนและรูปแบบการออม จะทำการศึกษาจากกลุ่มอาชีพพนักงานสถาบันการเงินคือ พนักงานธนาคาร พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ ทุกระดับทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายสินเชื่อ/การลงทุน ฝ่ายบัญชี/การเงินและฝ่ายขาย/การตลาด ที่มีอายุ 23-60 ปี ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีจำนวนธนาคารอยู่ทั้งหมด 22 ธนาคาร มีสาขาทั้งหมดถึง 139 สาขา ซึ่งอยู่ในความดูแลและกำกับโดยธนาคารแห่งประเทศไทยประกอบด้วย ธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารเฉพาะกิจจำนวน 7 แห่ง ธนาคารพาณิชย์ของเอกชนจำนวน 15 แห่ง และมีจำนวนบริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนเป็นสมาชิกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ทั้งหมด 17 แห่ง มีสาขาทั้งหมด 21 สาขา

1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

แบบแผน หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติของบุคคลได้ตัดสินใจคิดการณ์ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ โดยใช้กระบวนการของกิจกรรม ให้สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อบรรลุเป้าหมาย

การออม หมายถึง การนำเงินส่วนต่างระหว่างรายได้และรายจ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง ($\text{Incomes} - \text{Expenses} = \text{Saving}$) ซึ่งเป็นการชะลอการบริโภคหรือการใช้ทรัพย์สินเงินทองที่มีอยู่ในปัจจุบันบางส่วนเอาไว้ เพื่อให้เกิดความสามารถที่จะบริโภคในอนาคตหรือในยามจำเป็น การเก็บออมจะอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ฝากไว้กับสถาบันการเงิน ซื้อหลักทรัพย์ และประกันชีวิตแบบออมทรัพย์ เป็นต้น เพื่อหวังผลตอบแทนและการเพิ่มมูลค่าของสินทรัพย์

รูปแบบการออม หมายถึง รูปแบบการออมเงินที่บุคคลหนึ่งตัดสินใจเลือก เพื่อสนองความต้องการหรือ ความพึงพอใจของบุคคลนั้น เช่น เงินฝากประเภทต่างๆ สลากออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (สลาก ธ.ก. ส.) สลากของธนาคารออมสิน (สลากออมสิน) หุ้นสหกรณ์ หุ้นสามัญหน่วยลงทุน หุ้นกู้ พันธบัตรรัฐบาล การประกันชีวิต เงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) เป็นต้น

ประเภทของการออม หมายถึง การออมทางตรงและการออมทางอ้อม

การออมทางตรง หมายถึง การออมที่เกิดขึ้น โดยการที่ผู้ที่มีเงินออม (ผู้ที่มีปริมาณเงินทุนมากกว่าความต้องการใช้เงินทุน) ซึ่งหมายถึง หน่วยงานเศรษฐกิจที่สำคัญทั้ง 4 (ภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจและรัฐวิสาหกิจ ภาครัฐบาล และภาคต่างประเทศ) ที่มีรายได้มากกว่ารายจ่าย สามารถทำการออมผ่านเครื่องมือการออมรูปแบบต่าง ๆ ที่เสนอโดยผู้ที่มีความต้องการใช้เงินทุน (ผู้ที่มีความต้องการลงทุน) ได้โดยตรงโดยไม่ผ่านนายหน้า หรือตัวกลางทางการเงินในตลาดการเงินแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ที่มีเงินออมจะทราบว่าผู้ที่มีความต้องการเงินทุนได้เอาเงินทุนไปทำการลงทุนในรูปแบบใด ซึ่งการออมทางตรงที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจไทย หมายถึง เงินออมที่อยู่ในตลาดการเงินประเภทต่างๆ ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาดตราสารหนี้ ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ รวมทั้งการออมในระบบสหกรณ์

การออมทางอ้อม หมายถึง การออมที่เกิดขึ้น โดยที่ผู้ที่มีเงินออมทำการออมผ่านเครื่องมือการออมประเภทต่างๆ ที่เสนอโดยตัวกลางทางการเงินในตลาดการเงิน ซึ่งส่วนใหญ่ ได้แก่ สถาบันการเงิน ซึ่งได้ออกเครื่องมือเหล่านี้เพื่อทำการระดมเงินออมจากหน่วยเศรษฐกิจต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจดังกล่าวมาข้างต้นหลังจากที่ตัวกลางทางการเงินได้ทำการระดมเงินออมมาแล้ว ตัวกลางทางการเงินก็ได้นำเอาเงินออมเหล่านั้นมาให้ผู้ที่มีความต้องการเงินทุนกู้ยืมเพื่อนำไปลงทุนในโครงการลงทุนของตนเองต่อไป ดังนั้นผู้ออมที่ทำการออมทางอ้อมจะไม่สามารถทราบได้ว่าเงินออมของตนถูกกู้ยืมไปโดยผู้ใดและนำไปใช้ในการลงทุนแบบใด อย่างไรก็ตาม เนื่องจากระบบการระดมเงินออมในระบบการเงินมีหลากหลายเราสามารถจัดกลุ่มประเภทของการออมทางอ้อมได้อีกตามเงื่อนไขของสัญญาการออมที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ออมกับตัวกลางทางการเงินที่ทำหน้าที่ระดมเงินออม

สถาบันการเงิน หมายถึง ธนาคาร บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน และบริษัทหลักทรัพย์จัดการเงินร่วมลงทุน